

והפעם על: נפגעים נוספים

מיצוי זכויות יעבץ ביטון עו"ד

מעבר לשתי הקבוצות הראשיות שתוארו לעיל, ישנן קבוצות נוספות של נפגעים אשר נכללו תחת כנפיו של חוק התגמולים לנפגעי פעולות האיבה.

בשנת 1982 בוצע תיקון מס' 7 בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה. תיקון זה כלל תחת כנפי חוק התגמולים את כל "נפגעי הספר". נפגעים אלו, שקיבלו תגמולים לפי חוק הגימלאות לנפגעי ספר, התשי"ז - 1956 היו נחשבים כיום כנפגעי פעולות איבה לפגיעתם אירעה כיום. לכן אוחדו המסגרות תחת כנפי חוק התגמולים וחוק הגימלאות לנפגעי ספר בוטל; כך שנפגעי ספר, העונים לתנאים שבתיקון, נחשבים כיום כנפגעי פעולות איבה.

סעיף 15 לחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א - 1961 קובע כי מי שקיים חובת שמירה מכוח חוק זה ונפגע תוך כדי השמירה ביום כ"ו באייר תשכ"ז (5 ביוני 1967) או לאחר מכן, דינו כדין נפגע לפי חוק התגמולים, והוראות החוק האמור יחולו לגביו ולגבי התלויים בו.

סעיף 14.ג. חוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א - 1951 קובע כי שר הביטחון, באישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות כי מפקד-הג"א מחוזי רשאי לקרוא סוגי בני-אדם לחפירת תעלות להתגוננות אזרחית ולקבוע בהן תנאים לקריאה זו; מי שנקרא כאמור ונפגע תוך כדי מילוי חובתו ועקב מילוי החובה, דינו כדין נפגע-ספר כמשמעותו בחוק הגימלאות לנפגעי-ספר, תשי"ז - 1956, ודין הפגיעה כדין פגיעת ספר כמשמעותה בחוק האמור. מי שנקרא כאמור ונפגע ביום כ"ו באייר תשכ"ז (5 ביוני 1967) או לאחר מכן תוך כדי מילוי חובתו ועקב מילוי, דינו כדין נפגע לפי חוק התגמולים, והוראות החוק האמור יחולו לגביו ולגבי התלויים בו.

תובע העונה על שלושת התנאים האמורים לעיל זכאי להיכנס ב"דלת הכניסה" הראשית של חוק התגמולים על מנת לקבוע את זכויותיו על פי החוק (וזאת בהנחה שלא נחסם מסיבה זו או אחרת המפורטות בספר זה). ואולם גם אם נדחתה תביעתו של תובע בגין נכות כתוצאה מפגיעת האיבה, עדיין לא נסתם הגולל על תביעתו. עדיין רשאי התובע להביא בפני פקיד התביעות בקשה לתת בעניינו החלטה חדשה וזאת לפי סעיף 35 לחוק הנכים.

6.2. החלטות חדשות

סעיף 35 לחוק הנכים נשאל למסגרת חוק התגמולים באמצעות סעיף 4 לחוק התגמולים לנפגעי פעולות האיבה העוסק בתגמול לנכה ונתארן להלן בשינויים המחוייבים. סעיף זה קובע כי פקיד התביעות רשאי לשנות את החלטתו אם נתגלה כי היא נתקבלה על סמך מעשה או מחדל שהם עבירה פלילית או אם נתגלתה ראייה חדשה המלמדת כי החלטה נתקבלה בטעות.

הסעיף אינו דורש כי אותה ראייה חדשה תהא חדשה גם מבחינת הזמן בו נתגלתה לתובע (כלומר שלא הייתה ידועה לתובע בעת החלטה הראשונה ושהוא לא יכול היה לדעת עליה) אלא רק שתהא חדשה מבחינת העובדה כי לא הוצגה לפקיד התביעות בהחלטתו הראשונה; כמו כן גם אין דרישה כי את הריאה הראיה לא היה ניתן לגלות במאמץ סביר בעת החלטה הראשונה. דרישות אלו שמופיעות בחוקים אחרים אינן מופיעות בסעיף זה לחוק הנכים ובכך מקלות על תובעים להביא ראיות חדשות לפקיד התביעות.

אבל, בית המשפט ששם לב לכך שהזכות להביא ראיה חדשה כמעט אינה מוגבלת, זיהה שיש בכך בעייתיות מסוימת וטיפל בעניין בכלים הנתונים לו.

2.6.1. הקנטור ושימוש לרעה בהליכי משפט

בפסק דין מרידור הפנה בית המשפט את תשומת ליבו של המחוקק (הכנסת) לכך שזכות הגשת בקשה על סמך ראיות חדשות אינה מוגבלת (אך המחוקק התעלם מכך והשאיר את הסעיף על כנו), ובמקביל סייג בית המשפט את יכולת הפניה מחדש בכך שלא יאה בה משום קנטור סתם או שימוש לרעה בהליכי משפט.

במה ניתן לראות **קנטור או שימוש לרעה** בהליכי משפט?

המושג "שימוש לרעה בהליכי משפט" אינו ברור לגמרי ככל שהוא נוגע לחוק הנכים וניתן ללמוד עליו מהחלטות בית המשפט. במקרה בו תובע משהה את הראיה החדשה שבידו זמן רב, בית המשפט לא יעזור לו כי יש בכך שימוש לרעה בהליכי משפט (כך קבע בית המשפט בעניין של תובע שהמתין 3 שנים, בלא שעשה דבר כדי לקדם את עניינו, עד שהגיש חוות דעת חדשה).

2.6.2. מה נחשב "ראיה חדשה"?

סמכותו של פקיד התביעות להחליט בבקשות חדשות מוגבלת רק למקרים בהם מדובר בעבירה פלילית שהביאה לקבלת החלטה או ראיות חדשות שהביאו לטעות בקבלת החלטה. "טעות" פורשה על ידי בית המשפט כטעות בעובדות (להבדיל מטעות במצב המשפטי). אין לפקיד התביעות סמכות לקבל החלטה חדשה בעילות אחרות. למשל, במקרה שבו טען תובע כי במקרה זהה לשלו ניתנה החלטה אחרת, וטען כי החלטה האחרת היא "ראיה חדשה"; קבע בית המשפט כי המקרים אינם זהים וכי גם לו היו זהים עדיין לא מדובר בטעות בעובדות ולכן פקיד התביעות אינו יכול לבחון מחדש את החלטתו.

גם אם החוק עצמו שונה, או שהותקנו תקנות חדשות (שאינן להם תוקף רטוראקטיבי), או שבית משפט שינה את ההלכה הנוהגת, אין זו "ראיה חדשה" שמצדיקה בחינה מחודשת של החלטה. זה שינוי במצב המשפטי אבל זו אינה טעות בעובדות.

<p>החומר המקצועי נלקח מתוך הספר 'נפגעי פעולות איבה' המדריך לנכים ולמשפחות הנספים באדיבות: רחוב בצלאל 10, ת.ד. 3452, רמת גן, 5213603 סניפון (רב קווי): 03-5755482, פקס: 03-5759601 www.yavetzad.co.il</p>	<p>עומד יעבץ ע"ד, נוסטרוני יעבץ/ביטון משרד עו"ד yavetzad@gmail.com</p>	<p>OY TB</p>	<p>ניתן לקבוע פגישת ייעוץ חינם במשרד זק"א בנות' 20-30-800-1</p>
--	--	---------------------	---

והפעם על: כך תקבלו כוחות שלא ניתן לתאר

עוד לחשיבה טורו של חיים ולדר

אם תתנו את הכוח להורים שלכם, לילדים שלכם, לבני הזוג שלכם, לחברים שלכם ולכל מי שאתם פוגשים, עצם הנתנה תעניק לכם כוחות שלא ניתן לתאר

1. תנו את הכוח להורים שלכם

תכבדו אותם, תביעו להם שוב ושוב את הכרת הטוב שלכם. תזכירו להם את הימים בהם תמכו בכם ונתנו לכם כוח, חיזרו באזניהם, ובאוזני ילדיכם ובאוזני חברים את הדברים שלמדתם מהם, למדו את לשונכם להזכיר אותם בכל פעם שאתם אומרים או עושים משהו שהם היו עושים.

סלחו להם על הטעויות שלהם. אל תתחשבנו איתם לא בכפיהם ולא שלא בכפיהם. זכרו שגם אתם לא מושלמים. תמיד אמרו "מתי יגיעו מעשיי למעשה אבותי".

נסו להחזיר להם על הדברים שהשקיעו בכם, נסו לתמוך בהם בערוב ימיהם כדי שיוכלו לחיות חיים של רווחה, למרות שלעולם לא תוכלו להחזיר להם את מה שהוציאו עליכם, פשוט תנסו להחזיר מה שאתם יכולים.

כשאנחנו נותנים כוח להורים שלנו אנחנו נותנים כוח לעצמנו, מפני שהילדים שלנו רואים את כיבוד ההורים שלנו וירצו להידמות לנו. ואם להפך אז להפך.

והכי תנו כוח להורים שלכם מפני שאנחנו מצווים על כך בעשרת הדברות "כבד את אביך ואת אימך" ויש גם המשך שהוא המתנה הכי גדולה שאדם יכול לקבל: "למען יאריכון ימיך".

2. תנו את הכוח לילדים שלכם

אמרו להם שאתם אוהבים אותם, שאתם מעריכים אותם, שאתם מכבדים אותם. חבקו, נשקו ולטפו אותם. הקשיבו להם, התייחסו אליהם ברצינות, הקדישו להם מזמנכם, תנו להם גב, גם אם עשו משהו שסייבך אותם עם בית הספר. אתם יכולים לשלב את הצדקת הצוות עם אמירה "אתה הבן/את הבת שלנו ואנחנו אוהבים אותך בכל מצב".

גם אם תחזרו לילדים שלכם אתם עשו זאת בצורה שידעו שהעונש אינו מעט או משאנה אלא מתוך אהבה ורצון לתקן. מותר לכם להתאכזב ממעשים לא טובים שלהם אבל בחיים אל תתאכזבו ותתיאשו מהם, כי הבעת יאוש כלפי אדם היא סוג של השלכה מקומה גבוהה. אתם תישאו אותם על כפיים ותאמרו - אנחנו מאמינים בשיהיה לנו נחת גדולה ממכם.

האמינו בילדיכם גם אם אירע וסדקו את האמון הזה. ואפילו אם שברו אותו לגמרי. מצאו בהם את הדברים הטובים, גם אם קשה לכם למצוא כאלה. אם תחפשו אתם תמצאו. תקדישו בכל יום כמה דקות לכל ילד, ובדקות הללו מה שתעשו זה לתת להם כוח.

תנו לילדים כוח גם בדברים הפשוטים שאתם עושים ממילא, כמו סנדוויץ' בבוקר, ארוחת צהריים והבגד שאתם קונים להם אינו דומה סנדוויץ' שמוכנס לילקוט כלאחר יד לסנדוויץ' שנלוות אליו מילים חמות וטובות. אינו דומה בגד שנקנה כי הבגד הקודם קטן לבגד שנקנה ועושים סביבו "טראסק" (רעש וצלצולים).

תנו את הכוח לילדים שלכם בכך שתדעו בני כמה הם בדיוק, באיזו כיתה הם לומדים, מי הם החברים שלהם, אם יש להם כאלה, עם הם לא מסתדרים, מה החולשות שלהם ומתחזקים ומחונכים ושמים לפחות חצי שעה בשבוע על חייהם, על קשייהם ועל הדברים שמסביבם להם נחת.

תנו את הכוח לילדים שלכם ותראו כמה כוח הם יחזירו לכם בחזרה, כוח שישמש כמו דינמו וייתן לכם אנרגיות לתת להם עוד כוח... וחוזר חלילה.

3. תנו את הכוח לבן/בת הזוג שלכם

מלבד החיוב "ושימח את אשתו" ומלבד העדות של "אישה כשרה עושה רצון בעלה", נכון ושווה לתת כוח לבן/בת הזוג, מפני ששני אנשים שנותנים כוח זה לזה מעצימים את כוחם הם עשרות מונים ומפני שהילדים שהם גורמים לבן לחיות גם אחרי משהו ששגשג את דמנו ובשרנו ומחשבותינו ורגשותינו ומעשינו ומשכר, בחלקם רק אם ההורים שלהם אוהבים ומכבדים ומעריכים זה את זה, מתמסרים זה לזה, מפרגנים זה לזה ופועלים בקול אחד מולם.

כל יחידת כוח שאתה/נותן/לבן/בת הזוג שלך, גם חוזרת בכפליים וגם מחלקת את הכוחות של שניהם שווה בשווה. לעומת זאת כל מעשה המחליש את בן/בת הזוג, מחליש בכפלים וגם דורש מאיתנו לתת לבד את הכוח (המחולש) שלנו.

תנו כוח לבן/בת הזוג שלכם כי בסופו של דבר הם אלה שמלוים אותכם מהיותכם לאנשים ועד ערוב ימיכם. תנו להם את הכוח ואז תתקיים גם בכם ההבטחה האלוקית ל"גילה רינה דיצה וחדווה אהבה ואחוה ושלוש ורעות".

הכוח שאנחנו נותנים או לא נותנים, הוא בדיוק ההבדל בין "מצא אישה מצא טוב" לבין "מוצא אני מר ממותות את האשה".

4. תנו את הכוח לחברים שלכם

יש אנשים שיוזעים להיות חברים ויש כאלה שלא. אין שום "תעודת חבר" לחברות. זה משהו שנמצא באוויר. אתה פשוט יודע מי מהחברים שלך יודע להיות "חבר" ומי לא. באותה מידה אנשים פשוט יודעים אם אתה יודע להיות חבר או לא.

"חברות" היא ערך שנמצא במבחן תמידי. אתה יכול להיכשל פעם או שתיים, אבל מעבר לזה, הכישלון יהפוך קבוע. לא תחיות יחדו לך את זה, להפך. כשנכשלת במבחן לא תהיה מסתחים ונשכחים לך את זה.

לתת לחבר זו נתינה שלא על מנת לקבל אך גם בלי שתרצה אתה תקבל. אין לעשות חשבונות מי נתן יותר מכיוון שזו כבר נתינה על מנת לקבל. "תתפלא. לא תמיד הנתנה נראית כמו נתינה. לפעמים הנתנה היא עצם החברות. אולי אתה אחד שיש לך כוח ואפשרויות לתת עזרה וקשרים ואפילו ממון, ומה שאתה מקבל הוא "רק" חברות. אבל כדאי שתסתכל על זה אחרת. אתה מקבל חברות ונותן "רק" קשרים וכוח וממון.

המבחן הגדול ביותר של חברות הוא "חברות לשעת צרה". שם המבחן האמיתי ואם נכשלת בו - אתה לא באמת חבר, ואם הצלחת בו - אתה חבר אמיתי גם אם את לא מצטיין במה שכולם מכנים "חברות".

5. תנו את הכוח לסתם אנשים שאתם לא מכירים

פשוט תנו את הכוח שלכם. מילים טובות ומחזקות, חיוך ותמיכה שקטה בסתם אנשים שאתם פוגשים. כמו בעל הקורא בשטחילאך, והוא שמים את העגבניות כל כך יפה בסופרמרקט, נהג הנשים, מישהו ששואל אותך "מה השעה" ו"איך מגיעים לאנשהו", לבגאדם שיושב בתחנה/באטובוס (רק לשים לב שהוא באמת רוצה לדבר, כי להעמיס את עצמך על מישהו זה לא בדיוק לתת לו כוח...), לנהג ההסעות, למלצר, לזקן שרוצה לספר לך משהו מהעבר, למישהו מוכנס שמשווע לאיזו חברה או שיחה, לאנשים שזקוקים לעזרה, למישהו ששואל אותך שאלה ואתה חש במעמקי לבך שהוא זקוק ליותר מאשר תשובה.

לתת את הכוח למי שאתה לא מכיר, זהו חסד אמיתי וזהו הוכחה אמיתית שאתה בעל מידות טובות, שלא כמו החסידה שדואגת לחברותיה, האדם נבחן גם ביכולת הנתנה שלו לאנשים שאינם במעגל הקרוב שלו (להבדיל מעסקני ציבור שאצלם המבחן הוא הפוך, היחס אל המשפחה והקרובים ביותר...). מה לעשות, שדווקא אנשים שאינם להם חברים, זקוקים ליחס וסיוע הרבה יותר מאלה שיש להם. העזרה לאותם אנשים, טוהרה יותר והיא אמיתית באמת.

ובהזדמנות זו אגלה לכם סוד: דווקא אותם אנשים אלמוניים שסייעתם להם, ישמשו לכם כשליחים טובים בעת צרה. אם תגיעו למקום ללא מוצא, הם אלה שיהיו המוצא שלכם. ככל שתברו לסייע לאנשים שאינם מכירים וללא כל אינטרס, תבטחו את עצמכם מפני "דרכים ללא מוצא" בעתיד. ועל כך נאמר "שלח לחמך על פני המים".

6. תנו את הכוח לעצמכם

חישוב בצורה חיובית. האמינו בעצמכם. התחברו לאנשים שנותנים לכם כוח. התרחקו מאנשים שלוקחים מכם את הכוח במתכוון. אל תשמעו בשום פנים ואופן לשון הרע על עצמכם גם אם אתם נורא סקרנים. הקשיבו למחמאות שנתמרות לכם והאמינו להן. השתדלו לשהות במקומות עם אנרגיה חיובית, ולברוח ממקומות שגורמים לכם לחוש קטנים ופגיעים. אל תשאירו דברים בלב. לא דברים טובים ולא דברים רעים. השאירו את ליבכם נקי ופתוח. חיכוך הרבה, תרשו לעצמכם להתבדה. גם אודות עצמכם.

אל תשוו עצמכם לאיש, דאגו רק להפיק מעצמכם את המיטב. שמחו בחלקכם והרגישו עשירים. ומה שבטוח: אם תתנו את הכוח להורים שלכם, לילדים שלכם, לבני הזוג שלכם, לחברים שלכם ולכל מי שאתם פוגשים, עצם הנתנה תעניק לכם כוחות שלא ניתן לתאר כי "לתת זה נקרא לקבל", ומלבד זאת: "כמים פגשים אל פגשים כן לב האדם אל האדם", כמות האנרגיות שתקבלו חזרה מההורים, מהילדים, מבני הזוג, מהחברים ושאר בני האדם, תמלא אתכם בכוח צורה שנקראת "חברות".

"איש לרעהו יעזור ובלאחי יאמר חזק".

אמונה היא - הרצון, השאיפה והיכולת שלך להמשיך לצמות, גם אם אינך מביין את הדרך עדיין...